

Határtalanul Erdélyben HAT-KP-1-2022/1-001586

A sikeres pályázatnak köszönhetően hetedikeseink 2023.04.17. és 2023.04.22. között Erdélybe látogathattak. Sokat készültünk, előzetes feladatok során ismerkedtünk Erdély nevezetességeivel.

Április 17-én (hétfőn) korán reggel indult az autóbuszunk az iskola elől, majd Nagykerekinél léptük át a határt, ahol bevártuk a kiránduláson részt vevő többi debreceni általános iskola csoportjait.

Első állomásunk Bánffyhunyad volt, ahol megtekintettük a református templomot, és megismerkedtünk nemcsak a templom, hanem a település történelmével is.



Késő délután érkezünk Korondra, ahol az Aragonit Panzióban elfoglaltuk szálláshelyünket.

Április 18-án (kedden) reggel a korondi magyar nyelvű iskolába, egészen pontosan a Korondi Szakközépiskolába látogattunk el. Az intézménynek általános iskolai –azaz elemi- tagozata is van, az ott tanuló diákok részére ajándékoztunk könyveket (mese- és ifjúsági irodalom). Az iskola igazgatónője és aligazgatónője fogadott bennünket, igazgatónő nemcsak az iskola, hanem Korond település történetével is megismertette a tanulóinkat, valamint tízóráival is kedveskedtek nekünk. Sajnos az iskola diákjaival a romániai tavaszi szünet időpontja miatt nem találkoztunk.



Ezután Farkaslakán, Tamási Áron sírjánál emlékeztünk meg az erdélyi magyar nyelvű irodalom jeles képviselőjéről, és iskolánk diákjai koszorút helyeztek el az író sírjánál.



A délelőtti folyamán megismerkedtünk a sófeldolgozás menetével Parajdon.

Ebédre a Korondi-fennsíkra vártak minket, ahol a fenyvesek alatt frissen sült kenyeret, házi készítésű vajot, sajtot, hecsedli és áfonyalekvárt, zsírt és hagymát, valamint forró teát kaptunk. Meg is dicsérték a gönczys diákokat a vendéglátók a jó étvágyuk miatt! Ezután következett a 6 nap legizgalmasabb (mint utólag kiderült) programja: lovaskocsikázás a fenyvesek alatt – némileg tartva a medvéktől. Utunk során felkerestük a tűzeglápót, és tea-, lekvár- valamint szörpkóstolással egybekötött gyógynövény-ismertető/ bemutató látogatáson is részt vettünk a Korondi-fennsíkon.



A harmadik napon, április 19-én hosszabb útra indultunk: Csíkszereda után Csíkszentsimon következett, ahol gyárlátogatáson vettünk részt, felkerestük a Csíki Chipset gyártó üzemet, és kóstolót is kaptunk. Csíksomlyón megtekintettük a kegytemplomot, megismerkedtünk a templom és a A Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló kegyzobor történetével.



Utunk ezután Gyimesbükkre vezetett. A falu a történelmi Erdély legkeletibb települése, így megtekinthettük, hol húzódott az ezeréves határ. Itt áll a hajdani Magyar Királyi Államvasutak egyik legkeletibb, még a 19. század végén épült vasúti őrháza. 2008 pünkösdjére az épületet nemzetközi összefogással felújították, majd több ezer ember jelenlétében ünnepélyes keretek között adták át.



A kirándulás legmeghatóbb pillanatait éltük át a folklóresten Korondon. A korondi fűvösök mellett a Nótamóka zenekar zenélt nekünk, ők a szomszédos Felsősófalváról érkeztek, majd néptáncbemutatót, sófalvi táncokat láthattunk. Az est végén pedig együtt énekelt az összes debreceni diák és kísérőik valamint korondi vendéglátóink.

Április 20-án, csütörtökön az előző napnál is hosszabb útra indultunk: első állomásunk a Gyilkos-tó volt. Bár az időjárás nem kedvezett nekünk, a diákok lankadatlan figyelemmel hallgatták a tóhoz kapcsolódó mondákat. Felejthetetlen élmény volt a Békás-szorosban tett sétánk is.

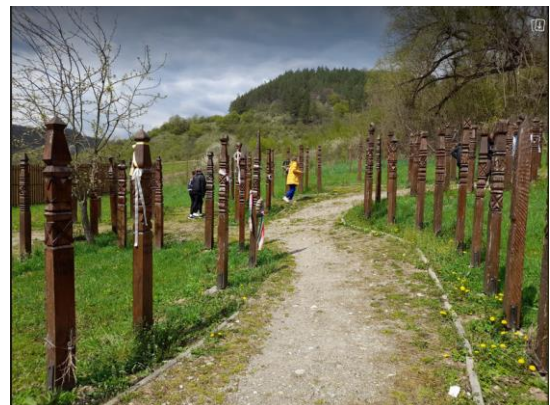


Szovátán már ragyogó időben sétáltunk a Medve-tó partján, és diákjaink ügyesen találgatták, miről is kapta a nevét a tó. Este vetélkedőt rendeztünk a szállásunkon, az egy-egy szobában lakó diákok alkották a csapatokat. A kérdéseket a négy nap alatt elhangzott információk alapján állítottuk össze. A 13+1 kérdésből álló kvíz szinte mindenre kiterjedt a gasztronómiától a természettudományig. Nagy örömünkre szolgált, hogy sokszor nem is kellett felolvasnunk a válaszlehetőségeket, a gyerekek már mondták is a helyes megoldást.

Április 21-én, pénteken Fehéregyházára utaztunk, ahol a Petőfi Emlékmúzeum vezetője felidézte az 1849 júliusának végén lezajlott ütközetet, és a költő –valószínűsíthető-utolsó napjait.



Bözdűjfalu történetével is megismerkedtek a diákok, a falu a romániai falurombolás jelképévé vált, 1988-ban elárasztották egy új víztározó építésekor. A falu emlékét kopjafafalu őrzi. Megrendítő volt látni a siratófalat. Ennél az emlékhelynél gyűlnék össze minden év augusztusának első szombatján az elszármazott bözdűjfaluiaiak, és falutalálkozót tartanak.



Kőrispatakon, a Szalmakalap Múzeumban a szalmafonással, a szalmakalap valamint különféle szalmadíszek készítésével, különféle kalaptípusokkal ismerkedtünk meg. A múzeum udvarán egy különleges kőgyűjteményt is láthattunk, valamint egy másik érdekességre is bukkantunk: kis irányjelző táblák mutatják azon települések neveit, ahonnan meglátogatták a múzeumot.



Április 22-én, szombaton indultunk haza, de Marosvásárhelyen még megtekinthettük a Kultúrpalotát és a Rózsák terét. A kora esti órákban értünk Debrecenbe.

A hetedikeseinket osztályfőnökük – Budáné Hajdu Ágnes Erzsébet- mellett Nagyné Kocsis Ildikó tanárnő és Guba Attila tanár úr kísérték az erdélyi kirándulásra. Sok élménnyel gazdagodtunk, megismerkedtünk Erdély nevezetességeivel, betekintheztünk az Erdélyben szórványban élő magyarok sokszor nem könnyű életébe. A program elérte fő célját, a magyar diákok ismerjék meg a helyszínen a külföldön lévő magyarok lakta területek történelmi nevezetességeit, az ott élő magyarokat.



Budáné Hajdu Ágnes
osztályfőnök